

Achter d'oechelen

nummer 143 december 2007
de dorpskrant van Oud-Heverlee

Zand in de ogen gestrooid?

De kop in het zand?

Moet er nog zand zijn?

De diepe putten van het Zoet Water

Niet met zandzakjes te dempen...

Op zand gebouwd?

Zand erover?

Dieper dan de vijvers van het Zoet Water: de schuldenput van het Zoet Water (Pret)park, ofte VKT

Neen, dit gaat niet over de vijvers en de vissen van het Zoet Water. Maar over de heuvel aan de overkant van de vijver: het gemeentelijk ontmoetingscentrum Roosenberg en het Zoet Water pretpark. Ook daar diepe putten, maar dan wel in de kas van de gemeentelijke vzw VKT. Die heeft momenteel een schuldenput van 1, 1 miljoen euro. En dat ondanks een forse jaarlijkse toelage uit de gemeentekas, 206.034 euro in 2006. En dan hebben we het nog niet over de kosten van het personeel dat door de gemeente ter beschikking wordt gesteld van de vzw VKT die het zaakje beheert. En ook niet over de kosten van de gemeente om het vroegere pretpark aan te kopen. De hele santenboetiek kostte de afgelopen jaren meer dan 250 euro belastingsgeld aan elke inwoner. Goed besteed geld?

Hoe het begon

De geschiedenis van de vzw VKT, Vereniging voor Cultuur en Toerisme, begint officieel pas in 1985, toen cultuur nog met een k geschreven werd. Dat gebeurde onder het bewind van de toenmalige Fusiebelangen-CVP coalitie in Oud Heverlee. De vzw kreeg als statutaire opdracht om het beheer te behartigen van de culturele en toeristische infrastructures, instellingen en diensten die haar door de gemeenteraad van Oud-Heverlee ter beschikking werden gesteld. Een vzw kon meer soepel werken dan de gemeentelijke overheid, vandaar de keuze voor een vzw samengesteld uit politiek aangeduide leden. Waar hebben we dat nog gehoord?

De eerste beheerraad was samengesteld uit vertegenwoordigers van alle strekkingen in de gemeente. Albert Vandezande is de enige van de huidige beheerders die er toen ook al bij was. Jules Albrechts, toen nog CVP, was voorzitter en bleef dat tot eind 2006. Al in de gemeenteraad van november 1984 waren er twijfels over de rekeningen van de vzw. *“Een aantal belangrijke kosten (huur, personeel, ...) die door de gemeente worden betaald, werden niet vermeld in de rekeningen. In feite is er een tekort van 4,4 miljoen fr ipv een winst voor de gemeente van 1,8 miljoen”* zo noteerde Achter d’oechelen de kritiek van toenmalig Agalev-raadslid De Jonghe op de gemeenteraad van november 1984. De verlies en winstrekening werd echter unaniem goedgekeurd door meerderheid en oppositie, met een onthouding van Werner De Jonghe. Het thema van weinig doorzichtige rekeningen van de vzw groeide uit tot een jaarlijkse klassieker op de gemeenteraad.

“Een zuinig en efficiënt beleid”

De vzw VKT kreeg bij overeenkomst het beheer van het gemeentelijk recreatiepark Zoet Water en van het gemeentelijk ontmoetingscentrum De Roosenberg. In artikel 4 van de overeenkomst kreeg de vzw de contractuele opdracht mee om *“een zuinig en efficiënt beleid te voeren”* dat *“de financiële lasten van de gemeente tot een absoluut minimum herleidt”* en kreeg daarvoor gratis de beschikking over de gemeentelijke infrastructuur aan het Zoet Water, het recreatiepark met inbegrip van de toenmalige sporthall. De vzw moet zorgen voor het verhuur en het beheer ervan, en minstens ‘uit de kosten komen’. In vergelijking met een commercieel bedrijf is dat een erg gunstige uitgangspositie: een bedrijf moet zelf zorgen voor de aankoop of huur van zijn infrastructuur, en daar ook nog mee uit de kosten komen én winst mee maken. De vzw VKT is in die basisopdracht nooit geslaagd, en kost jaar na jaar handenvol geld aan de gemeentekas.

De belangrijkste inkomsten in 2006

We grasduinen met u even in de rekeningen van 2006. Het VKT kan het pretpark, eigendom van de gemeente, uitbaten voor eigen rekening. De zaal De Roosenberg en de bijhorende taverne werden door de vzw gebouwd. Verhuur van zaal en taverne is een eerste belangrijke bron van inkomsten. De grote zaal en de twee bovenzalen waren in 2006 goed voor een totaal van 37.147 euro aan inkomsten, de taverne voor 18.503 euro, verhuur van de cafetaria in het park 4.000 euro, van de standplaats voor de frituur 4.576 euro. Die inkomsten aan huurgelden samengeteld kom je aan 64.226 euro.

In het Zoetwater pretpark moet inkom worden betaald, en zijn er ook betalende attracties: de inkomgelden leverden in 2006 54.826 euro op, de spelen 33.254 euro. Bij de spelen zijn de trampolines (14.074 euro) en het treintje (12.545 euro) de voltreffers. Minigolf en luna zorgen voor de rest. De bezoekersaantallen van het pretpark lopen gestaag terug: van 71.501 betalende bezoekers in 1996 tot 31.402 in 2006. Daar zit het kosteloos maken van het park voor inwoners voor veel tussen. Maar de 13.331 niet-betalende bezoekers van 2006 kunnen het tanend succes niet compenseren: het totaal aantal bezoekers daalde met ruim 1/3 tegenover de beginjaren.

Af en toe organiseert de vzw VKT ook zelf activiteiten: muziekstad, muzikale parels, een wintershow voor senioren, sprookjes. Dat bracht in 2006 samen 90.506 euro in het laatje. Daar staan allerlei uitgaven tegenover van 37.251 euro (drank, animatie, sabam, coproductie).

Voor de kosten van drank (taverne, zaal) en schoonmaak int het VKT de inkomsten, maar betaalt op enkele euro's na dezelfde bedragen aan de brouwer. Op het verbruik van drank bij zaalverhuur en van de taverne wordt geen winst gemaakt voor het VKT.

De belangrijkste uitgaven in 2006

Het prijskaartje van de exploitatiekosten van zaal en pretpark loopt hoog op: kosten als verzekering, veiligheidscontroles, elektriciteit, water, verwarming, onderhoud, afval, en de bureelkosten (telefoon, fax, post), huur van de vijver van het Zoet Water en diervoeder waren samen goed voor 150.923 euro. Dat alleen al is ongeveer zoveel als de totale omzet van het verhuur van de zaal, inkomgelden van het pretpark en de attracties samen.

Dan hebben we het alleen nog maar gehad over de exploitatiekosten: de kost voor het eigen personeel van de vzw (loonkosten, maaltijdcheques en de kosten van het sociaal

secretariaat (uiteraard dat waar de burgemeester beheerder is) was nog eens 161.470 euro.

Ook de bestuurders moesten worden betaald, en dienden representatiekosten in (restaurantrekeningen en dergelijke). In de jaarrekening van 2006 werd 22.490 euro besteed aan zitpenningen voor de leden van de raad van bestuur, en nog eens 4.730,41 euro aan representatiekosten, samen goed voor 27.220 euro.

Aan publiciteit, drukwerk, sponsoring en promotiemateriaal werd 26.705 euro uitgegeven. De bankkosten – het VKT gaat diep in het rood bij banken en leveranciers en betaalt daarop veel interesten – beliepen 32.600 euro. De gemeentelijke schilder en tekenacademie betaalde 11.962 euro, maar kostte 16.951 euro

Grote structurele tekorten

In 2006 waren de totale inkomsten goed voor 360.880 euro, aan de uitgavenkant stond er 627.366 euro in de boeken. Een tekort in 2006 van 266.486 euro. Of, in Belgische franken: 10,7 miljoen verlies per jaar. De gemeente legde er 206.034 euro bij uit de gemeentekas om de exploitatietekorten te financieren. De vzw VKT knoopte de eindjes aan elkaar door uit zijn reserves te putten, en diep in het rood te gaan bij de bank. In september 2007 stond de vzw VKT voor 76.829 euro in het rood op zijn KBC-bankrekening: erg dicht bij de door de bank toegestane limiet van 85.000 euro.

Naast die jaarlijkse kosten voor het verlies van de uitbating, betaalt de vzw in zijn eigen begroting ook nog leningen af voor de bouw van het ontmoetingscentrum en werken in het park. Dat gaat om een financiële schuld die in oktober 2007 nog 543.843 euro (of 21,9 miljoen Belgische frank) beliep. Op de gemeenteraad legt de burgemeester regelmatig uit dat dit geen verloren geld is: dat is patrimonium, dat is geleend geld om het gebouw te zetten. Als je een grond koopt van 10 miljoen, heb je weliswaar 10 miljoen schulden, maar ook een stuk grond dat 10 miljoen waard is. Als je die grond weer verkoopt, en je krijgt er je geld voor terug, is alles weer rond. Of hoe 543.843 euro schuld in die redenering geen schuld is.

Naast die financiële kosten is er ook nog de jaarlijkse tussenkomst van het gemeentelijk personeel voor allerlei klussen om en rond het pretpark. Die staan niet nauwkeurig berekend in de boeken, niet bij de gemeente, niet bij het VKT. In nota's van de beheerraad is sprake van drie gesubsidieerde contractuelen van de gemeente.

In de boeken van 2006 noteert VKT de waarde van de gebouwen in zijn bezit op 948.000 euro. De vzw zit echter met 1.162.158 euro schulden. Het overgedragen verlies van al de jaren beloopt inmiddels 230.592 euro. Daardoor heeft de vzw een negatief eigen vermogen. In het handelsrecht is dat een reden waarom een betrokken partij (een leverancier, de bank) de rechtbank kan vragen het faillissement uit te spreken.

De grote zaal: een betonnen miskleun

De vzw bouwde destijds het ontmoetingcentrum Roosenberg: de grote zaal, en de twee bovenzaltjes. De grote zaal is niet opdeelbaar in compartimenten, de keuken is piepklein, en beschikt niet over de uitrusting om voor zo een zaalcapaciteit eten te koken. Toen we er ooit met *Achter d’oechelen* onze pizza-avond hielden, moesten we ongeveer alles van buitenaf laten

aanrukken: van borden tot bestek, kommen en potten, gasvuur, microgolfovens. Nooit hebben we bovendien meer moeten betalen voor een zaal dan die keer. Nooit weerom. De keuken is er eigenlijk slechts een opwarmkeukentje, waar traiteurs die alles meebrengen van buitenaf in terecht kunnen om alles klaar te zetten. Het podium heeft wat minimale voorzieningen, maar mist het technisch basiscomfort van een doorsnee theaterzaal inzake belichting, decor, podiuminstallatie, regiemogelijkheden, ...

Voor verenigingen van het dorp is de zaal daardoor weinig aantrekkelijk en bovendien erg duur. Alle drank moet je verplicht bestellen bij drankhandel Schroeders, voor de schoonmaak beroep doen op een schoonmaakfirma. Verenigingen van Oud-Heverlee mogen zelf kuisen, zo werd beslist in 2004. Aan blote huurkosten kost de zaal je in het weekend 870 euro per dag, daar bovenop drank en schoonmaak (290 euro voor een fuif, 210 euro anders).

Gemeente legt bij voor huur van zaal

Om de kostprijs voor het huur van de zaal niet compleet onmogelijk te maken voor verenigingen van het dorp past de gemeente het huurgeld bij telkens als een vereniging van het dorp de zaal huurt. Zo betaalt de gemeente 460 euro voor elke keer dat een vereniging de grote zaal huurt. De vereniging (b.v. KWB, Wevok voor zijn kaas en wijnavond) betaalt dan slechts 160 euro, de gemeente betaalt telkens de rest (460 euro). De gemeente betaalt ook 84 euro per keer dat een bovenzaaltje wordt gehuurd door een vereniging. Zelf maakt de gemeente gratis gebruik van de grote zaal: bijvoorbeeld voor haar nieuwjaarsreceptie. En ook de basisschool van Haasrode moet blijkbaar niets betalen als ze de grote zaal gebruiken.

Weinig gebruikte grote zaal

Het gebruik van de zaal is navenant wat je kan verwachten van een dure, grote en weinig aangepaste infrastructuur. Het meest frequent wordt de zaal gebruikt door Turkse families die er een trouwfeest organiseren, telkens met veel volk zoals dat in hun traditie past. In juni waren er drie weekends geboekt voor Turkse trouwfeesten, in augustus ook drie. In juni 2006 werd de grote zaal 6 keer verhuurd: drie trouwfeesten, OHL, de KWB en de jeugdraad. In juli twee keer: twee trouwfeesten. In augustus 4 keer: drie trouwfeesten en het bal van de burgemeester. In januari 2006 werd de zaal 1 keer betalend gebruikt. Februari 2006 was een recordmaand met 12 dagen gebruik: 5 dagen kosteloos door de muziekacademie, 4 dagen aan een minimaal tarief door de toneelvereniging Contrast, 1 trouwfeest, een fuif en 1 vereniging van het dorp.

De kleine bovenzaaltjes worden nauwelijks gebruikt: Familiehulp is er een haast wekelijkse klant, de CD&V houdt er zijn bestuursvergadering en ook de Harmonie Blanden komt er. Die betalen dan telkens 11 euro, de Harmonie en de CD&V telkens 7 euro waarvoor de gemeente telkens 84 euro bijpast.

Commerciële initiatieven moeten de volle pot betalen: klassiek is dat 870 euro voor een trouwfeest. Ook OHL moest dat betalen op 1 juni. In november 2006 en in maart 2006 was OHL voor zijn steekdagen er beter af: toen moest maar 160 euro worden betaald, en legde de gemeente 460 euro per dag toe. Vanaf maart 2006 besliste het schepencollege niet meer tussen te komen in de huurkosten voor fuiven.

Op die wijze kreeg het VKT in 2006 voor de huur van de zaal 39.276 euro inkomsten aan huurgelden betaald door de huurders (trouwers en verenigingen). De gemeente legde daar 20.684 euro bovenop ter compensatie van het gunsttarief voor erkende verenigingen.

580 euro voor El Bandido?

Getuigend van deze vreemde logica is dat het feestcomité van de burgemeester voor het bal van de burgemeester Vandezande en het optreden van Will Tura (inkom: 30 euro) in augustus 2007 slechts 160 euro huur moest betalen voor de grote zaal. De gemeentekas legde voor die avond 460 euro bij voor de huur van de zaal! En nog eens 120 euro voor de kleine zaaltjes die avond. 580 euro van ons belastinggeld ging dus naar de subsidie voor de kosten van het betalend bal van de burgemeester! Als troost voor de belastingbetaler: Will Tura zong er wellicht van "El Bandido". U weet wel: "Zou hij daar El Bandido kunnen zijn, die oude, die grijsaard op de rand van het dorpsplein, hij die zijn hele leven steeds roofde en schoot, is hij de ware bandido, of is die sinds jaren dood?".

Tot 2006: VKT = Jules Albrechts = VKT

Tot eind 2006 was Jules Albrechts dus de sterke man achter de vzw VKT. Als kaderlid van het ACW was hij jarenlang in de weer bij Centravoc, de koepel boven de socio-culturele bewegingen van de kristelijke arbeidersbeweging: KWB, KAV, KAJ, VKAJ. Als geen ander kende Jules het wereldje van de kabinetten van cultuur, de subsidiologie, de betrokken

ministeries. Dat Oud-Heverlee destijds nog kon starten met een muziekschool ondanks een scholenstop is niet de minste van zijn verdiensten. Met het VKT kon hij onder een eerste CVP-Fusiebelangen bestuur van start gaan. Toen die coalitie struikelde over de aanleg van een industriezone, liep Jules Albrechts als gewezen CVP-voorzitter over naar Fusiebelangen. De CVP belandde in de oppositie, Jules Albrechts bleef verder doende in het VKT. En toen de CD&V in 2001 terug met Fusiebelangen aan de macht kwam, kreeg Jules gedaan dat het voorzitterschap van de vzw VKT voortaan betaald zou worden als een schepenamtb. Dat werd ook zo beslist: Op 3/4/2001 besliste de Raad van Bestuur van de vzw VKT dat Jules Albrechts een wedde zou krijgen van 75.000 Belgische frank per maand. De zitpenningen werden opgetrokken tot 6.075 fr per zitting voor de leden van de Raad van bestuur. Dat werd goedgekeurd door alle leden van de Raad van Bestuur (CD&V en Fusiebelangen, de vertegenwoordiger van het toenmalige Agalev en SP onthielden zich).

Drastische koerswijziging vanaf 2007

Na de jongste gemeenteraadsverkiezingen werd door de coalitie Fusiebelangen-CD&V besloten om de zaken drastisch anders te organiseren. Fusiebelangen moest in de nieuwe krachtsverhoudingen het betaalde mandaat van voorzitter van het VKT opgeven. De nieuwe beheerraad kwam onder voorzitterschap van Ellen Vanvlasselaer, de Fusiebelangenschepen van cultuur. En werd niet langer apart betaald. Adri

Daniels, Marc Rom en Albert Vandezande werden mee lid van de Raad van Bestuur, zonder extra vergoeding als beheerders van VKT bovenop hun respectieve wedde als schepen (29.027 euro per jaar) of als burgemeester (49.378 euro per jaar).

Jules Albrechts werd opzij gezet, en samen met hem alle overige leden van de meerderheid in de Raad van bestuur. De oude leden van de raad van bestuur kregen bij het einde van hun mandaat een paar krachtige boodschappen te horen: de contracten met de drie eigen personeelsleden werden opgezegd vanaf 1 januari 2007, de drie personeelsleden die via de gemeente ter beschikking werden gesteld zouden andere opdrachten krijgen, de commerciële exploitatie zou worden stopgezet, de betalende spelen afgeschaft, de dieren weg, de minigolf en de bootjes ook, de verhuur van de cafetaria stopgezet, het bosmuseum gesloten, de frituur kon blijven, de zaal zou misschien via het gemeentehuis worden verhuurd, het park zou gratis worden, en alleen nog maar wat veilige speeltoestellen behouden.

De nieuwe beheerraad brak volledig met het vorige bestuur en probeert het verder te rooien zonder de know-how van de vroegere voorzitter die wat verbitterd achter bleef. Dat gebrek aan know-how speelt de nieuwe bestuurders nu parten: in de plaats van Jules Albrechts werd een consultancy bureau in de hand genomen (*Questions and Answers*) dat voor elke vraag van de bestuurders tegen betaling een antwoord ophoest.

De beheerraad: management à la Kwak en Boemel?

Wie de beheerraadsverslagen van de vzw VKT doorneemt, kijkt vreemd op van wat er volgens de verslagen besproken en beslist wordt.

Allicht verwacht u, zoals wij, van een beheerraad dat die een heldere strategie bepaalt voor het bestuur, de beleidskeuzes maakt, een plan bepaalt van wat men wil doen en bereiken en hoe men dat gaat aanpakken, waar men naar toe wil, de grote beslissingen terzake neemt, en de uitvoering opvolgt. Daarvan vonden we weinig sporen terug in de verslagen van de beheerraad. Vaste koek is wel dat kennis wordt genomen van alle individuele facturen, betalingen en overschrijvingsopdrachten. Die worden dan besproken en goedgekeurd. Daarna volgt het kasoverzicht en het

overzicht van de inkomsten. Heel af en toe vind je ook wat sporen van beleidsdiscussies. Maar die werden vaak elders gevoerd, met de meerderheid, zonder de leden van de oppositie. De raad van beheer beperkte zich dan kennelijk tot wat formaliteiten en routinematig kastoezicht. Het oogt als amateurswerk. Maar wel met een zitpenning van professioneel niveau.

Slecht weer, slechte resultaten en meer van dat

De beheerraad volgde ook de dalende inkomsten van het park, het immer dalend bezoekersaantal (van 71.501 in 1996 tot 31.402 in 2006) en de stagnerende inkomsten uit het gebruik van het ontmoetingscentrum.

De analyses wonnen soms aan diepgang. In het beheerraadverslag van 30/3/1999 luidde het nog: "De slechte resultaten van het park zijn hoofdzake-

lijk te wijten aan het slechte weer". In het jaarverslag van 2006: "De bezoekerscijfers van het park zijn ronduit slecht. Dat is niet alleen te wijten aan het slechte weer. Er zijn de veroudering van het park, de toenemende concurrentie van parken en overdekte gelegenheden in de regio en het gebrek aan middelen, waardoor nieuwe investeringen uitblijven".

Vanuit de beheerraad werden soms ambitieuze plannen ontwikkeld. Er werd een marketingbureau ingehuurd voor een marktstudie. En er kwamen duurbetaalde plannen met een kostprijs van meer dan 1 miljoen euro om het park opnieuw in te richten en deels te overdekken. De mooie praatjes baatten niet: de gemeente kwam niet met nog méér extra geld over de brug.

Een stop and go beleid?

Sinds begin 2007, de drastische koerswijziging, volgde soms een "stop and

go" beleid. Het toeristisch treintje van het park werd luidens de notulen van de beheerraad van 3 juli 2007 terug verkocht aan de fabrikant voor 3.800 euro, minder dan 9% van de oorspronkelijke prijs "Vrijdag 6/7 worden de nodige afspraken gemaakt met gemeentebestuur X en een techniek uit UK" stelt het verslag. De gemeentelijke technische dienst kreeg eerder al opdracht de takelmogelijkheden voor de locomotief met de twee wagons te onderzoeken. (beheerraad 26/6/2007). Daarop werd allemaal weer terug gekomen tijdens een volgende raad van bestuur. "De trein wordt voorlopig niet verkocht" noteert men in het verslag van augustus. De rendabiliteit van attracties zoals de minigolf, de luna loop en de trein worden onderzocht om eventueel terug open te stellen in 2008. In september lees je: "het trampolinpark wordt afgebroken, herstellingen aangevraagd, nodige nieuwe matten besteld". In oktober wordt de aankoop van nieuwe matten uitgesteld. In november worden nieuwe trampolinematten besteld.

Het personeel werd ontslagen (beheerraad 20/12/2006), daaronder ook iemand die de permanenties op het secretariaat verzekert. Zes maand later annuleerde dezelfde beheerraad dit ontslag en nam die persoon terug in dienst vanaf 1/7/2007. De opzegtermijn van een andere beambte werd met drie maand verlengd: men had zich met de helft vergist bij de vaststelling van de opzegtermijn. De frituur waarvan werd aangekondigd dat die zou worden verkocht, werd inmiddels terug verhuurd tot 2016.

De nieuwe beheerraad besprak ook een intern voorstel van toekomstvisie. Daarin wil men het park open stellen en kosteloos toegankelijk maken met verschillende kosteloze toegangen. Het openen en sluiten van het park zou door gemeentepersoneel gebeuren. Er zouden enkel nog wat veilige kinderspelen overblijven. Van mei tot augustus zou de trein, trampolines en minigolf weer tegen betaling kunnen worden gebruikt. De cafetaria op het speelterrein zou uitgebouwd worden tot een attractieve horeca zaak die het hele jaar open zou zijn. Blijkbaar is dat de doelstelling van het huidige beleid.

In de beleidsverklaring van het gemeentebestuur staat het zo: "Betere managementmethodes en het streven naar 'meer waar voor minder geld', zetten de coalitiepartners op het spoor van de

(wordt vervolgd op p. 8)

Diane Grauwels: de nieuwe voorzitter van het OCMW

Afkomst

Diane Grauwels komt uit een CVP-nest in Oud-Heverlee. Ze groeide op in een gezin van 5 kinderen in een boerderij aan de Ophemstraat. Vader was landbouwer en kwam uit een gezin van 7 kinderen, zijn moeder was van Oud-Heverlee. Zelf heeft ze een dochter van 21. Vader Grauwels kwam op voor de CVP. Diane werd ook gevraagd. De appel en de boom, dus.

Diane woonde eerst in Sint-Joris-Weert en nu in Haasrode. Ze vindt Haasrode een gezellig dorp waar heel wat te doen is en de mensen vriendelijk zijn tegen elkaar. Wij bespeurden een zekere voorkeur voor Haasrode. Maar dat zal wel liggen aan het feit dat geen van de interviewers van Weert is. Anders had deze paragraaf er heel anders uit gezien.

Politiek verlot

Het is trouwens al de vierde keer dat ze zich kandidaat stelde op de lijst van de CD&V, twee maal werd ze OCMW-raadslid, daarna eenmaal gemeenteraadslid en nu voor het eerst een uitvoerend mandaat, OCMW-voorzitter.

Om dat naar behoren te kunnen doen nam ze politiek verlot op haar werk in Gasthuisberg waar ze nog 3 dagen op 5 werkt en sinds 15 jaar jonge patiëntjes begeleidt, nu voornamelijk in ambulante zorg. Nog eerder werkte ze in een kinderkribbe. Een sociaal mens dus, zoveel is duidelijk.

Evolutie van het OCMW

Ze doet het werk als voorzitter graag. Waar vroeger het OCMW-bestuur een soort afspiegeling was van de gemeenteraad – met de politieke spelletjes van dien – ligt nu meer de nadruk op de kwaliteit van de werking met degelijke agenda's en steeds meer dossierkennis van de raadsleden. Dat is een groot verschil met eind jaren '80 en begin jaren '90, toen ze in de OCMW-raad zetelde. De functionarissen die voor het OCMW werken hebben nu ook meer afgelijnde domeinen (schuldbemiddeling, leefloon, senioren, politieke vluchtelingen, ...) wat de efficiëntie ten goede komt. Er is ook veel overleg met de staf en in een open relatie is veel bespreekbaar. Tussen de verschillende OCMW's wordt meer overlegd en samengewerkt.

Aandachtspunten

Als prioriteit stelt Diane dat het OCMW iedereen zo goed als mogelijk moet kunnen begeleiden en dat de drempel tot het OCMW – die er nog steeds is – zo laag mogelijk wordt.

Daarnaast is ze hoopvol dat in deze legislatuur het dossier van de Kouter er zal komen. Dat zal in verschillende fasen verlopen. Binnen enkele jaren moet het mogelijk zijn de eerste steen te leggen voor het rusthuis, serviceflats en dienstencentrum op de gronden die eigendom zijn van het OCMW.

Ook sociale woningbouw is een grote prioriteit en Diane merkt op dat de gemeente daar al te lang mee getalmd heeft, maar dat er een kentering is gekomen. Sociale woningbouw wordt almaar belangrijker omdat meer en meer relaties afbreken, waardoor steeds meer éenoudergezinnen ontstaan. Ook groeit het aantal koppels met lagere inkomens dat nood heeft aan een betaalbare woonst. Ook in onze zogenaamd 'rijke' gemeente wordt de kloof tussen arm en rijk groter. Kijk maar eens naar de kloof tussen de 'have and have not' op vlak van bouwgronden. Wie niet geholpen wordt door zijn familie of niet over een hoger inkomen beschikt, kan zich hier geen lapje grond meer veroorloven, laat staan er een stulpje op bouwen.

Op onze vraag of op de grond in de Korbeekdamstraat in Oud-Heverlee een project zal gerealiseerd worden, is het antwoord dat er voorlopig nog geen sprake van is. En het Winkelveld, ook in Oud-Heverlee en waarover *Achter d'oechelen* al dikwijls vragen stelde, blijft een 'zeer moeilijk dossier' omwille van de tegenwind van de omgeving ... Misschien moet er dan teruggeblazen worden, denken we bij ADO ...

Haar taak

Diane kijkt positief aan tegen haar verantwoordelijkheid. En eigenlijk, zegt ze, is ze blij omdat dit echt een job is die ze graag doet. Vanuit haar eigen familiesituatie in het verleden weet ze hoe het voelt om het moeilijk te hebben.

Na de koffie verdwenen wij naar onze andere bezigheden, Diane naar een OCMW-vergadering.

Myriam Deprez: nieuw gemeenteraadslid met OCMW-ervaring

Afkomst, vroegere tijden

Myriam is afkomstig van Marke bij Kortrijk, waar zij op jonge leeftijd haar huidige man leerde kennen. In 1978 studeerde zij aan de K.U.Leuven en geeft nu geschiedenis en estheticalessen aan het Paridaensinstituut. Haar man is arts aan het Regionaal Ziekenhuis Heilig Hart Leuven. Beiden zijn blijven hangen in het Leuvense na hun studies. Samen hebben ze 2 dochters en 2 zonen. De oudste is anesthesioloog, de tweede studeert rechten, de derde zit in het voorlaatste humaniorajaar en de jongste in het laatste jaar basisonderwijs.

Zij groeide op in een katholiek milieu in het Kortrijkse waar de CD&V (toen nog de CVP) jarenlang de meerderheid had. Verzuiling, sociaal engagement en interesse voor cultuur werden haar met de paplepel ingegeven, alsook een strenge opvoeding. Vandaar dat zij de christelijke democratische traditie het meest terugvindt in de CD&V-partij. Haar man was revolutionairder dan zij in die tijd, zij liep meer "in de pas" door haar traditionele opvoeding en had ook niet de behoefte om uit de band te springen.

Lesgeven

Na een aantal jaren wetenschappelijk onderzoek bij het Rijksarchief in Brussel en administratief medewerkster van haar man in het ziekenhuis, is ze heel tevreden les te geven aan de humaniorastudenten van het vierde jaar en aan de laatste graad van het Paridaensinstituut, oorspronkelijk een meisjesschool, maar door de wetgeving gemengd geworden. De verhouding meisjes/jongens blijft tot nu toe onevenredig: de klas waar zij titularis van is heeft 6 jongens op 12 meisjes, maar dat werkt goed.

Politiek

Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 werd ze als deskundige lid van de Gecoro en drie jaar later OCMW-lid. Fusiebelangen en CD&V wisselden de OCMW-functies na drie jaar, dat was de afspraak. Het OCMW-werk deed Myriam graag omdat het over mensen gaat en concrete dossiers. Haar buurman, die tot zes jaar geleden voorzitter was van de CD&V in Oud-Heverlee, overtuigde haar om op te komen als gemeenteraadslid. Myriam vindt het een uitdaging gemeenteraadslid te zijn om nieuwe horizonten te ontdekken en onbekende terreinen te verkennen, vooral als je de vereiste voorkennis nog niet hebt.

Op vraag van ADO of ze, desgewenst, als gemeenteraadslid ook haar eigen opinie kan ventileren, antwoordt Myriam dat het college de gemeenteraad voorbereidt en de meningen van

de gemeenteraadsliden voluit binnen de fractievergaderingen aan bod kunnen komen. Daarna overleggen de fractieleiders onderling, ook met de fractieleiders van de oppositie, zodat mogelijke tegenvoorstellen of alternatieven geformuleerd kunnen worden voordat de gemeenteraad samenkomt. De meerderheid steunt elkaar vervolgens voluit, dit is een historisch gegroeide participatie, al bestaande sinds het interbellum. Zo leren we nog eens wat.

KVLV

Myriam is in functie voorzitter van de KVLV maar houdt zich voornamelijk bezig met coördinerende taken omdat het bestuur, veelal bestaande uit oudere dames, zich al jaren inzet voor en bezig is met de groep die voornamelijk uit senioren bestaat. Respect hebben voor de situatie zoals die gegroeid is in de loop der jaren is zeker een van Myriams motto's. In Haasrode is dit anders, daar worden er andere soorten activiteiten door de KVLV georganiseerd omdat de groepssamenstelling en behoeften anders liggen. In Oud-Heverlee worden er overdag cursussen (handwerk, turnlessen) en uitstappen georganiseerd en 's avonds kooklessen. Vanwege jongere mensen (d.w.z.: -50-jarigen) is er geen vraag naar dit soort van georganiseerde activiteiten; de tijden veranderen en die leeftijdsgroep is op andere vlakken actief.

Doelstellingen

– *Bejaarden* moeten in hun eigen gemeente kunnen blijven wonen: naar een buurgemeente of zelfs verder gedwongen moeten verhuizen wegens financiële omstandigheden zou niet mogen. Daarom is het van het grootste belang dat alle ouderen die niet meer thuis kunnen functioneren in hun eigen dorp opgevangen worden in betaalbare serviceflats en/of bejaardenwoningen met de nodige medische en sociale bijstand. Myriam beschouwt de tachtig-plussers als haar doelgroep; zij

die jonger zijn dan dat en nog geestelijk en lichamelijk gezond, hebben die hulpverlening (nog) niet nodig. Zeker oudere mensen moeten de kans krijgen om en de zekerheid hebben dat ze in hun eigen vertrouwde omgeving kunnen blijven leven en sterven, als ze daar voor kiezen. Als voorbeeld noemt zij haar schoonvader die van Marke naar Kortrijk moest verhuizen om in een serviceflat te wonen en daardoor zijn bekende dorp en dorpsgenoten achter zich moest laten – dat is godgeklagd.

– *Verkeersveilige gemeente, dorpskernvernieuwing*: eindelijk met drie vertegenwoordigers vanuit de deelgemeente Oud-Heverlee in de gemeenteraad: dit kan niet anders dan een verschil maken de komende zes jaar! ADO hoopt het met haar. De dorpskern van Oud-Heverlee moet dringend aangepakt worden

op verschillende punten: op het vlak van verkeersveiligheid (voetpaden, fietspaden, kruispunten, verkeersassen enz.). De Noëstraat wordt verder afgewerkt, terwijl de Dorpsstraat en Bogaardenstraat in de kern van Oud-Heverlee al meer dan 17 jaar pijnpunten zijn en zelfs zeer gevaarlijk zijn voor alle zwakke weggebruikers. Het wegdek en het voetpad (in zoverre daarvan al sprake kan zijn) in de Dorpsstraat is bijvoorbeeld niet om aan te zien. Om van fietspaden nog niet eens te spreken. Het hele dorp zou aangepakt moeten worden, rond de oude Romaanse kerk, bij alle belangrijke kruispunten. Sinds 20 jaar zijn er slechts langs de Waversebaan een aantal rubberen paaltjes en stoplichten geplaatst; beetje magertjes voor een van de rijkste gemeentes van Vlaanderen, niet?

– *Kunsten en toerisme*: Myriam was beheerder van het VKT. Na de gemeenteraadsverkiezingen is de VKT gereorganiseerd. De toegang tot het Zoet Water Park wordt gratis voor iedereen en niet enkel voor de inwoners van Oud-Heverlee. Dat is een goede zaak, vindt Myriam, maar het park moet degelijk onderhouden

worden en veilig zijn, met regelmatige en serieuze controles. Het park is er vooral voor mensen met kinderen jonger dan 12 jaar, die er veilig moeten kunnen spelen terwijl de ouderen rondwandelen of een boekje lezen. De rust van het park moet gewaarborgd en het parkeerprobleem aangepakt worden.

Myriam was ook lid van de Werkgroep 'Kunsten' (een overkoepelde werkgroep van VKT en de schepen van cultuur) waarbinnen concrete projecten i.v.m. cultuur werden voorbereid zoals o.a. de Sint-Annaconcerten, tentoonstellingen van inwoners en basisscholen, Kunst op het Water. Deze werkgroep is tot nu toe nog niet heropgestart, zij wacht op het startsein. Aangezien haar vader ook lange tijd actief was in de kunstensector is hij een goed voorbeeld voor haar en weet ze dat dit soort zaken jaren lang van te voren gepland moeten worden en vastliggen.

We nemen afscheid in Myriams prachtige, rustgevende tuin en wensen haar alle succes bij het uitoefenen van haar functie als gemeenteraadslid de komende zes jaar.

Dieper dan de vijvers van het Zoet Water

(vervolg van p. 5)

afslanking en herstructurering van het VKT en van een betere integratie van de werking ervan in het gemeentelijk beleid. Een verdere professionalisering dringt zich ook hier op, rekening houdend met de wetgeving op de vzw's en het cultuurpact. De Roosenberg wordt aangepast aan de noden van de gebruiker. Het zaalmeubilair wordt gedeeltelijk vernieuwd. Ook de vloer van de grote zaal is aan vernieuwing toe. De speeltuin wordt omgevormd tot een gratis open wandel- en speelpark, waarin de mensen rustig kunnen wandelen en waar de kinderen volop kunnen spelen. De sportieve accommodaties van de speeltuin worden in dit park geïntegreerd en krijgen een grondige opfrisbeurt.

CODA

Bij de cijfers hebben we ons meestal van commentaar onthouden, want die zijn hallucinant genoeg om voor zich te spreken.

En we hebben het ook niet over de mobiliteits- en verkeersaspecten gehad op die plek, waar een beetje visie en doortastendheid welkom is.

U merkt alvast dat we in dit overzichtje het weinig over inhoud, visie en strategie hebben gehad: de verslagen van de beheraad waren onze bron, en die vallen erg magertjes uit op dat vlak. Het is alsof de hele discussie over cultuurbeleid, toerisme, cultuurtoerisme en cultuurcommunicatie die in de rest van Vlaanderen hevig woedt, aan onze gemeente voorbijgaat. En dan zeker op die plek, toch zowat de parel aan de kroon van onze mooie en groene gemeente (de dorpskernen en de mottige moderne architectuur daargelaten) is. Het Zoet Water, in heel Vlaanderen gekend, en zelfs door Vesalius geprefereerd boven Leuven, heeft zich met rasse schreden belachelijk gemaakt bij gebrek aan visie en doortastendheid van onze bestuurders.

Toch kan het anders. Bierbeek en Huldenberg, gemeenten met een kleiner aantal inwoners, hebben een cultuurbeleidscoördinator (door de Vlaamse Gemeenschap betaald, met nog een euro per inwoner per jaar erbovenop). Hier: die boot laten voorbijvaren, misschien binnenkort beter? Dat kan helpen, die mensen werken in netwerken, weten waar ze de mosterd moeten halen, formuleren zelf veel *answers* op de *questions*.

We hebben doodgewoon de verslagen doorgenomen. Er verder met niemand over gesproken om toelichting. Dat doen we zodra *Achter d'oechelen* is geplooid: we bieden dan alle politieke partijen de kans om ons hun reactie te bezorgen. En publiceren die op onze website. Daar willen we ook graag anderen aan het woord laten zo ze dat al zouden willen: verenigingen, de bestuurders, de gebruikers, de omwonenden, de horeca (want zij zijn het die, samen met de heerlijke natuur, zorgen voor de aantrekking), m.a.w. u dus. Een mail naar redactie@achterdoechelen.be volstaat.

Schrijf en u zal gelezen worden.

"Inwoners warm maken voor het Zuiden: dat is de taak van de GROS"

Solidariteit met het Zuiden staat Johan Cottenie op het lijf geschreven. Hij werkte in Indonesië en reisde naar verschillende plaatsen in Afrika, Azië en Latijns-Amerika, en is al jaren actief bij 11.11.11. Maar Johan is ook voorzitter van de GROS, de Gemeentelijke Raad voor ontwikkelingssamenwerking. Ontstaan als een kleinschalig initiatief, is de GROS nu uitgegroeid tot een zichtbare speler op het gemeentelijke vlak. Reden genoeg voor ADO om de GROS eens onder de loep te nemen, met een interview met Johan Cottenie. Want liggen de mensen van Oud-Heverlee wel wakker van wat er in het Zuiden gebeurt?

Het begon zo'n 14 jaar geleden, tijdens een paarse gemeentecoalitie. Met uitzondering van een solidariteitsactie voor Roemenië, en een paar initiatieven in het Zuiden, zoals dat van priester Willy Vranckx ("Willy Pakistan"), steunde de gemeente geen projecten. Maar onder meer met de hulp van toenmalig schepen Joris Van der Veeren, kwam de GROS van de grond. "We hadden twee doelstellingen", zegt Johan, "we wilden iedereen bijeenbrengen die zich wilde engageren voor de solidariteit met het Zuiden. Dat waren toen Damiaanactie, Broederlijk Delen, 11.11.11, SOS PG en een groep rond Lou Michels die in Congo werkte. Ten tweede was het onze taak om het subsidiebudget van de gemeente goed te besteden."

Maar stilaan wilde de GROS wat meer doen dan alleen coördineren en advies geven. Eerst trokken de vrijwilligers naar de scholen met de wereldkalender van 11.11.11, met achterop een lespakket. Daarop sloeg de GROS de handen in mekaar met het OCMW en de parochie, om in de pastorie van Sint-Joris-Weert politieke vluchtelingen op te vangen.

Gedoogbeleid

"Rond die tijd was de GROS nog een beetje op zichzelf aangewezen. Je kon moeilijk spreken van zware actieve steun van het schepencollege, op enkele uitzonderingen na. Laten we het maar houden bij een 'gedoogbeleid'. Misschien was de tijd in Oud-Heverlee gewoon niet rijp voor engagement. Toen CD&V aan de macht kwam, betekende dat een omme-zwaai voor de GROS. Waar Joris Van der Veeren redelijk alleen stond in het schepencollege, kreeg schepen Marc Rom wel veel ruggensteun, onder meer in de persoon van Marianne Thyssen. Zo kregen we stilaan meer geloofwaardigheid."

De GROS ging zich nog meer toelagen op de politieke vluchtelingen, die intussen onderdak hadden gekregen in OASE, in Sint-Joris-Weert. "Daar zie je toch dat die mensen echt aanvaard worden, en

niet scheef worden bekeken wanneer ze op straat lopen. We hebben al drie keer een integratie-activiteit georganiseerd. Ook de professionele dienstverleners van het OCMW leveren vele inspanningen. Als we onze inspanningen op mekaar afstemmen kunnen we hen nog beter integreren."

Wereldreizigers

De GROS raakte ook steeds meer overspoeld met aanvragen voor projectfinanciering. Veel jonge mensen van Oud-Heverlee kregen de smaak te pakken van de wereldreizen. Ze kwamen langs in de Via Via van Dakar, toerden rond in Zuid-Afrika of in Ecuador, en waren zo enthousiast over wat ze zagen, dat ze zich meteen wilden engageren. "De laatste jaren zien we dat meer en meer jongeren meedoen aan onze acties. Denk maar aan medewerking van scouts, Op Post en de jongerengroep de Langste Weg van Blanden bij de soepbedeling van 11.11.11, of het initiatief van de Wereldschool, de *Fair Trade*, en nu recent, de vraag van de Jeugdraad, om meer uitleg te krijgen over de GROS. Er komen trouwens steeds meer jonge mensen zich engageren bij de GROS, dat is een fijne gedachte."

Oud-Heverlee is solidair

"Als je de succesvolle 11.11.11-actie van vorig jaar als maatstaf neemt, dan is deze gemeente zeker heel solidair", zegt Johan. Oud-Heverlee gaf toen maar liefst 13.463 euro, een derde plaats in Vlaanderen! Het blijft wat moeilijk om mensen uit hun huis te krijgen voor info-avonden. Maar daar willen we iets aan doen, door betere communicatie. We zetten nu veel informatie op onze website, en lichten in het infoblad onze projecten toe. De GROS heeft twee doelstellingen voor de nabije toekomst. "We groeien naar de 0,7 % van het gemeentebudget voor ontwikkelingssamenwerking, én we zijn stevig op weg om van Oud-Heverlee een *Fair Trade*-gemeente te maken. Ik ben heel hoopvol dat we nog veel meer mensen kunnen warm maken voor het Zuiden."

Wil je meewerken aan activiteiten van de GROS of gewoon informatie krijgen?

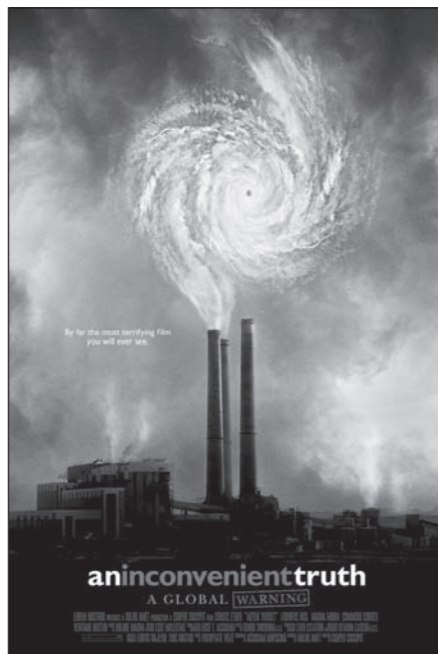
Kijk dan op de website van de gemeente (www.Oud-Heverlee.be/gemeentebestuur/raden/GROS) of neem contact op met Johan.cottenie@11.be

De rubriek van de moderne allochtoon: al goor

Een film in De Roosenberg. En wat voor eentje. Mijn verwachtingen waren hooggespannen. Al goor. Amai 'goor', aan wat kan je je dan verwachten? En dan de ondertitel, iets van een trut. En dan nog zeggen dat niemand aanstoot nam dat ik er naartoe ging. Goh, als mijn kinderen zich van zo'n taal bezigen, gaat de buitenwereld echt denken dat ik een pedagogisch diploma bezit. The inconvenient truth. De verwachting was gewekt. En inderdaad, zoals zovele land-, continent- en wereldgenoten aanschouwde ik de teleurgang van gletsjers, van de waterhoek, van de ijskappen, van de skivakantie en de heropleving van statistieken, woestijngebieden, insecten en cipressociparis leylandii Nu weet ik dat broeikasgassen niets te maken hebben met mijn buurman die van kippen en ander leggoed zijn hobby heeft gemaakt. Nu versta ik eindelijk Kyoto: het is zonder oto maar bijvoorbeeld met de fiets. Nu versta ik de nieuwe seizoenindeling: voorzomer, hoogzomer, nazomer en laagzomer. Nu begrijp ik dat De Morgen, de Humo, de Knack om de zoveel tijd een econummer maken. Nu weet ik dat een ecologische voetafdruk niets te maken heeft met de vod die ik wel eens in het aangezicht krijg als ik weer eens met mijn vuile voeten rechtstreeks uit de tuin binnen gelopen kom. Nu weet ik dat emissierechten niets te maken hebben met VRT of VTM.

Urbanus zong het vele jaren geleden al: "de wereld is om zeep, er gebeuren rare dingen rond om mij". En geef mij maar Urbanus want die meneer Gore Wat de teleurgang van onze beschaving betreft heb ik die avond in De Roosenberg twee belangrijke dingen ontdekt. Niet alleen dat we gezorgd hebben voor de opwarming van onze moeder aarde, maar dat de mensheid zo iemand als een Gore nodig lijkt te hebben voor ze geloof hecht aan deze realiteit. Zovele jaren hebben zovele mensen in de woestijn gepredikt. Waarom spreekt plots iedereen over 'global warming' in plaats van over 'opwarming' en over 'fair trade' in plaats van over 'eerlijke handel'. Ik kan alleen maar concluderen dat de manier waarop en wie de boodschap brengt ook hier belangrijker is geworden dan de inhoud. Of Gore nu een filmpje had gemaakt over Dash, het creationisme, de Lamborghini van Tom Boonen of over het klimaat, het werd wereldwijd. Ja, ge kunt heiliger zijn dan de paus en ge kunt goorder zijn dan groen. Of goor-

der dan Goor. Zo wijden zowel Chirac en Laurent zich in hun pensioengerechtigd bestaan blijkbaar aan duurzame ontwikkeling. Zo is het 'bij Tatouatis' Lexus dat de opwarmingsbijdrage van De Morgen sponsort terwijl hun auto's twee keer zo veel verbruiken als mijn bakske. Zo staat op de Honda Formule 1 wagen het logo 'red de aarde'. Zo zag ik deze week in de boekhandel het boek 'consumensjes', over hoe de reclame kinderzieltjes met succes wint. Ja, u ziet, hier schrijft een strijdbare Amedé Frustré.

Maar bij de pakken blijven zitten, wil ik ook niet. Ondanks de boodschappers, er is een probleem! Geen woorden, maar zinnen – eh daden. Hoe kan het CO2 probleem worden aangepakt in Oud-Heverlee? Ik zie twee richtingen.

Ten eerste, de gemakkelijkste, de politieke oplossing. Kijk eens naar hoe Europa en de rest van de wereld het probleem aanpakken. En dan kom je op het marktprincipe uit: je kan CO2 kopen en verkopen. België kan de CO2 norm halen door goede lucht aan te kopen in landen die zo dun bevolkt zijn of zoveel bos hebben dat ze onder de CO2 norm zitten. Godbetert Siberië, Wit-Rusland, Kazachstan, Bobbejaanland

We hoeven gewoon dat principe door te trekken naar Oud-Heverlee en zijn buurgemeentes. Wel, mensen, dan is het volgens mij kassa. Wij hebben zeer veel bos in vergelijking met de omliggende gemeenten. En bos betekent in de nieuwe redenering geen bomen of wandelmogelijkheid maar wel: goede lucht om te

verkopen. Bovendien passeert er bij ons amper een stukje autostrade: 200 meter ter hoogte van Heverlee en volgens de kaart één rijvak ter hoogte van Haasrode. Als je dat vergelijkt met Bierbeek, Bertem en Leuven verwaarloosbaar. We hebben geen superdrukke steenwegen annex koopcenters zoals de Tiensesteenweg en de Tervuursesteenweg. We hebben geen industrieterrein. We hebben een legerdomein en zoals men weet, daar gebeurt niets: ter plaatse rust is pure winst. De CO2 last van de vliegvelen van Beauvechain en Zwaventem moet men aan ons compenseren. Er rijden zo weinig bussen dat we het Van Hool-uitstoot-probleem kennen. Ik vermoed dus dat we een mooie bonus van Bierbeek, Bertem, Leuven, Zaventem en Hamme-Mille kunnen krijgen. Voor Oud-Heverlee is er politiek, technisch, wetenschappelijk, bureaucratisch geen enkel broeikasgasprobleem. Onze schepen van CO2 kan op beide oren slapen. Opgelost.

Ten tweede, vind ik, moeten we zoeken naar een oplossing die Oud-Heverlee op de wereldkaart zet. Als een huisvrouw dat met Kapellen kan, moeten wij dat toch ook kunnen. Ik heb zo zitten denken. Spaarlampen promoten, dat doet al iedereen: in de post staan er nog dozen vol. Wat eerlijke handel betreft kunnen we het onmogelijk halen van Bierbeek met zijn wereldwinkel en eerlijke-handel-koopcentrum. Subsidiëren van zonnepanelen en rietvelden doet mijn heimat ook al beter. Zij belonen zuinige wijken zelfs met een gratis fleece-deken. Wc's met spaartoets zijn ook al geen unicum mee en elk chique huis met Starck wc doorstaat dan ook deze toets. Terug sokken stoppen lost wel het gat in de kous maar niet in de ozonlaag op. Nee, al deze eerder Tobbackiaanse oplossingen zijn als pleisters op een houten been. Of moet ik in het kader van deze bijdrage zeggen: druppels op een opgewarmde plaat, eh bol.

Gelukkig vond ik een eureka in het weekblad Knack en ik wil het hier aan onze goegemeente voorleggen. Ik las immers dat de grootste energieverslinder van de toekomst de computer zal zijn. In 2012 zal alle elektriciteit die nu al geproduceerd wordt nodig zijn om het www te laten draaien (Knack nr. 11 (37) p. 56) en kan Vista niet veel meer dan Windows 95 maar verbruikt het een veelvoud aan energie (Knack nr. 17 (37) p. 68). Terwijl

wasmachines, droogkasten, senseo's alsmat zuiniger worden, verbruikt een Vista bijvoorbeeld bijna drie keer zoveel als XP (termen voor ingewijden, uitleg te verkrijgen bij ondergetekende).

Ik met mijn schamele midlifeleeftijd dito crisis (zie de derde alinea) heb het inderdaad weten gebeuren. Toen ik in de humaniora zat kocht ik het 20 jaar oude nog steeds opperbest functionerende typemachine merk Olympia over van mijn nonkel. Niks elektriciteit, pure menselijke energie, af en toe een druppeltje machineolie. Drie jaar later op de unief met zoveel te maken werkjes kocht ik een elektronische Ollivetti die verschillende lettertypes had. Toen was ik nog een watje. Weer drie jaar moest ik een thesis maken en had je al een Brother waar je een hele zin mee kon corrigeren dankzij een automatisch correctielint. Enkele watjes. Weer drie jaar later een heuse

computer: een 386. En dan een pentium 1, een pentium 4 en binnenkort moet ik eentje hebben waarop Vista kan draaien. *giga*-ntisch veel watt.

Inderdaad, in het aards paradijs zijn de problemen ontstaan met een appel en in het hedendaags paradijs zijn ze ontstaan met Apple. Who will pay the Bill? (Gates) Ja, kindjes wilden vroeger zo snel mogelijk uit de box, gingen op een potje en dan op de wc. Nu willen ze constant op de x-box, hebben ze allemaal een I-pot en een plee-station.

Oud-Heverlee kan een voortrekkersrol vervullen door een halt toe te roepen aan het overmatig computergebruik. Laat de politie hun oudere computers blijven gebruiken. Laat de administratie opnieuw overschakelen op Windows 95 of Linux: het kan meer dan genoeg voor wat een administratie nodig heeft. Laat de bib computervrij. Stop de verdere versprei-

Haasrode (heeft ge-)feest!

Zondag 2 september was het feest in Haasrode. We kennen al jaren het Zomerfeest in Oud-Heverlee, en de laatste jaren lees je overal over straatbarbecues en allerhande dorpsfeesten in Vlaanderen. Begint een nieuwe traditie in Haasrode? ADO sprak met één van de leden van het feestcomité, Beatrice Windels.

Er zijn al verschillende dorpsfeesten geweest in het verleden. Zo organiseerde de Gezinsbond twee jaar geleden een rommelmarkt en een spelnamiddag, maar dit initiatief kende geen vervolg. Een paar enthousiastelingen wilden de draad dit jaar opnieuw opnemen met als enig doel, mensen in een ongedwongen sfeer met elkaar laten praten en laten genieten van allerlei vertier. Zo leren de mensen elkaar weer beter kennen.

Er werd druk gemaaild want de initiatiefnemers wilden een zo groot mogelijk draagvlak. Ook financieel moest het plaatje kloppen. Wie ging de rommelmarkt organiseren? Wie zorgde voor de receptie na het aperitiefconcert? Wie ging de tenten opzetten? Raakten we aan een springkasteel? Ongelooflijk, zegt Beatrice Windels, hoeveel mensen mee wilden helpen.

De volleybalclub verplaatste zijn jaarlijkse eefestijn naar die dag. De Landelijke Gilde haalde reus Wannes buiten. Doorlopend waren er muzikale optredens. De twee bellenmannen waren geweldig. Jef Schevernels gaf samen met de ver-

eniging OKRA een pétanque-initiatie in de tuin van de pastorie. Verenigingen die het wilden, konden zich voorstellen in de parochiezaal.

Oeps: Sabam was bijna vergeten. En dus werden de initiatiefnemers op het matje geroepen. Toch wel jammer dat er bijna evenveel betaald moest worden als voor de proms van de muziekschool. Dus erg veel. En dat terwijl iedereen gratis optrad.

Eén van de hoogtepunten was zeker de geweldige Pootefrettersverkiezing, met als voorzitter de enige echte Julien Lemmens, die model stond voor het Pootefrettersbeeldje aan de school in Haasrode. Aan zijn rechterhand zat zijn echtgenote Marieke die voor de kandidaten druiven meegebracht had en chocomelk. Andere juryleden waren van de oorspronkelijke Orde van de Pootefretters. Leon Steeno had voor alle deelnemers een echte pin van de Orde mee. We hebben geweend van het lachen toen de ouders al gorgelend moesten zingen, vertelt Beatrice. Misschien verkiezen we volgende keer ook een Mie Poot?

Ook de kunstroute was een succes. Een oude droom van Ad Wouters en Wim Van den Abbeele werd werkelijkheid: kunst in het dorp. In de Kerkstraat en in het zaaltje van Den Deugniet konden inwoners hun kunstwerken tonen. En je had ze moeten zien, al die kijkers met een wortel in de mond. Zeshonderd wortels werden

ding van de elektronische identiteitskaart annex papiertje voor het buitenland. Burgemeester, hef een belasting op informatiesnelwegen zoals Google en vraag een % op elke YouTube en elke Playstation. Geef een premie aan elke bewoner die zich redt met een Windows 2000. Laat ons de trekker worden van de webluwe gemeentes van Vlaanderen en de rest van de wereld en zo de wereld redden.

Wat denk je: lees gerust eens na op de website van ado en vergeet daar niet je reactie achter te laten.

Gerrit

door de moestuin geschonken, en lekker dat die waren.

Dat er die dag heel wat te doen was, wisten de initiatiefnemers. Maar 't was het laatste weekend van de vakantie, iedereen was klaar voor het nieuwe schooljaar. Een moment dus om met het hele gezin af te zakken naar het centrum van Haasrode. En misschien proberen we een volgende keer een caféroute te organiseren tussen Oud-Heverlee (Zomerfeest) en Haasrode?

En krijgt *Achter d'oechelen* concurrentie van De Haasroodse, het krantje van die dag? Nee hoor, op de voorpagina staat: 'verschijnt onregelmatig.' Voorlopig blijven wij dus de enige echte dorpskrant. ;-)

En dat het goed was, bewees de frituur. Toen de harde werkers om halfzes een friet wilden gaan eten, bleek de frituur uitverkocht.

Wie de foto's wil bekijken: www.gezinsbond.be/haasrode, klikken foto's > dorpsfeesten.

Aan onze lezers

De redactie van *Achter d'oechelen* heeft met weemoed besloten dit jaar de pizza-avond niet te laten doorgaan. Dat heeft te maken met een aantal beslissingen over onze verdere werking. We willen op een andere manier gaan werken omdat het met de huidige redactieploeg niet lukt om vijf keer per jaar een nummer uit te brengen zoals we het ideaal zouden willen: telkens een mix met een paar goed gestoffeerde artikels om achter de oechelen van het gemeentelijk beleid te kijken, een leuke column (dat lukt wel), een paar "human interest"-artikels, af en toe een stukje geschiedenis, een interview, nieuws van verenigingen, een of ander ding uit de gemeenteraad wat uitspitten, een zomerse wandeling, ...

Om zo'n goede nummers te maken, waar ook wij tevreden over zijn, heb je aardig wat tijd nodig. En die vinden de redactieleden alsmaar minder. Te drukke beroepsbezigheden, rennen door onze agenda, te weinig vrije tijd en rust. Maar neen hoor: we geven het niet op. We willen wel onze formule aanpassen aan wat wél in ons bereik ligt en ons nauw aan het hart blijft liggen: kritisch achter de oechelen kijken van wat in deze gemeente gebeurt.

Een vaste frequentie van 5 jaarlijkse nummers met een mix van artikels, dat zit er voorlopig niet meer in. We willen ons toeleggen op een aantal themanummers per jaar, en naar boven wroeten wat onder de mat wordt geveegd of achter oechelen blijft zitten: dorpskernvernieuwing, structuurplan, de plannen met het VKT, sociale woningbouw etc. En korte berichten of dringende zaken willen we meteen via de website en onze elektronische nieuwsbrief op u loslaten.

Dit papieren december-nummer beloofden we u alvast in oktober. Al een beetje een themanummer, maar ook nog een paar interviews om onze serie met nieuwe raadsleden af te sluiten. Nadien zien we wel, als "zij" wat doen, dan wij ook. Wat minder lichte en ontspannende lectuur in *Achter d'oechelen*, wat meer ernst en af en toe wat kuiten bijten.

Voorlopig laat onze financiële toestand het toe om een jaar of zo wat te experimenteren. Maar uw financiële steun blijft welkom om deze experimenteerperiode te overbruggen.

En mocht u zin hebben om aan die nieuwe *Achter d'oechelen*-formule mee te werken of eens een artikeltje te schrijven, laat u dan van u horen? Vele handen, en vele pennen, maken het werk lichter.

Het volgend nummer mag u verwachten rond februari-maart. Tenzij.

Tussenin mag u altijd naar onze website gaan kijken, we bezorgen u wel een mailtje als we daarop weer nieuwsberichten klaar hebben.

Vriendelijke groeten,

De redactie van *Achter d'oechelen*.

Wij hebben u nodig

U weet ongetwijfeld dat ADO een onafhankelijke, niet-commerciële dorpskrant is. Iedere inwoner van Oud-Heverlee ontvangt ADO gratis in de bus. Dit kan alleen maar dankzij uw steun. Stort een kleine (of misschien niet zo kleine) bijdrage zodat wij dit verder kunnen doen. Wij houden minutieus bij wie er de laatste jaren gestort heeft. Wie in onze "ADO-databank" belandt, kan erop rekenen dat ADO met de post verzonden wordt. En dat is veiliger in deze onzekere tijden. Wij vernemen regelmatig dat ADO niet in uw postbus terecht kwam (samen met de informatiebladen). Laat het ons weten zodat wij aan onze verdeler kunnen melden waar het mis loopt.

Wil u graag zelf eens op pad om te weten hoe het eigenlijk zit met de dorpskernvernieuwingen, sociale woningen of voetpaden? Wil u graag zelf aan de burgemeester of schepenen vragen wanneer de mobiliteitscommissie nog eens samenkomt? Kent u iemand in uw dorp met een boeiend beroep of activiteit? Schrijf dan eens een artikel, misschien twee of drie per jaar. Of nog beter, word redactielid en probeer samen met ons 5 keer per jaar een nummer te vullen.

Stuur uw artikels naar redactie@achterdoechelen.be. Stort uw bijdrage op rekeningnummer 001-1673405-37 van ADO, Dalemstraat 5, 3053 Haasrode.

Veel dank aan de bewoners van Het Roerhuis in Leuven voor de grote hulp bij het plooiën van deze ADO!

Indien u een bijdrage stort, ontvangt u ADO voortaan met de post. Dank bij voorbaat.

Redactie

Beekstraat 41, 3054 Sint-Joris-Weert, tel. 016 47 21 82
redactie@achterdoechelen.be

Geert Defloor Bergenstraat 86 Haasrode	016 40 31 04
Herman Fonck Beekstraat 41 Sint-Joris-Weert	016 47 21 82
Luc Gadeyne Narcissenlaan 22 Blanden	webmaster
Michel Kennis Dalemstraat 5 Haasrode	016 23 77 89
Vivienne Lak Groenstraat 6 Oud-Heverlee	016 40 36 26
Hartmut Offele Bovenbosstraat 50 Haasrode	016 40 23 63
Ariane Titeca Bogaardenstraat 3 Oud-Heverlee	layout
Rik Vanmolokot Bergenstraat 96 Haasrode	016 40 33 95

Wil u deel uitmaken van de redactie of gewoon even helpen bij de praktische realisatie? Graag! Onze redactie staat open voor alle inwoners. Neem gerust met één van ons contact op.

Verantwoordelijke uitgever: Herman Fonck